

fri- idrottsnytt

IFK TUMBA

Årgång 16

Nr 4

1986 05 05

LÖS
KORSORDET
PÅ
SIDAN 3!
ELLER LÖS SVARET
PÅ SIDAN 12!

1000
GÅR DET UTFÖR MED TUMBA FRIDROT?
STATISTISKT SVAR PÅ SIDORNA 11-14.

MATTIAS REHN
PÅ FRIARSTRÅT!
(IGEN)
BILDBEVIS PÅ SIDAN 19.

BARA I FRIDROTTSNYTT

* UPPRETADE FOTBOLLS-
FANS JAGADE
TUMBÄITER MED
STENAR!

* EN OLYCKA KOMMER
SÄLLAN ENSAM
eller
HUR MAN SER
SKILLNAD PÅ VITA
BÖNOR OCH JORD-
NÖTER I ETT DUNKELT
RUM!

* NYTT GREPP FÖR ATT
AVLÄSNA OROS-
MOMENT PRESENTERAT
PÅ GOTLAND!

JÄTTE-
REPORTAGE

1 ORD OCH BILD FRÅN TABY IS

PARKSTÄTT

FEMKAMP PÅ
GRÖNAN!

Läs MER PÅ SID 2.

SIDORNA 15-26.

VI HAR VÅR I LUFTEN? (VAR HAR NI ER?)

(Förlåt mig alla känsliga, jag kunde inte låta bli!)

Utanför fönstret faller det snöblandade regnet! Det är svårt att tänka sig att det bara skall vara 14 dagar kvar tills träningen börjar på Rödstu Hage och Brunna. När detta skrivs (21/4) så har vi dock fått besked från vaktmästarna på Hagen att vi får uppskjuta premiären en eller ett par veckor eftersom banorna är väldigt lösa och inte går att göra iordning innan de torkat upp. Det får bli till att flytta träningen till Brunna tills vidare.

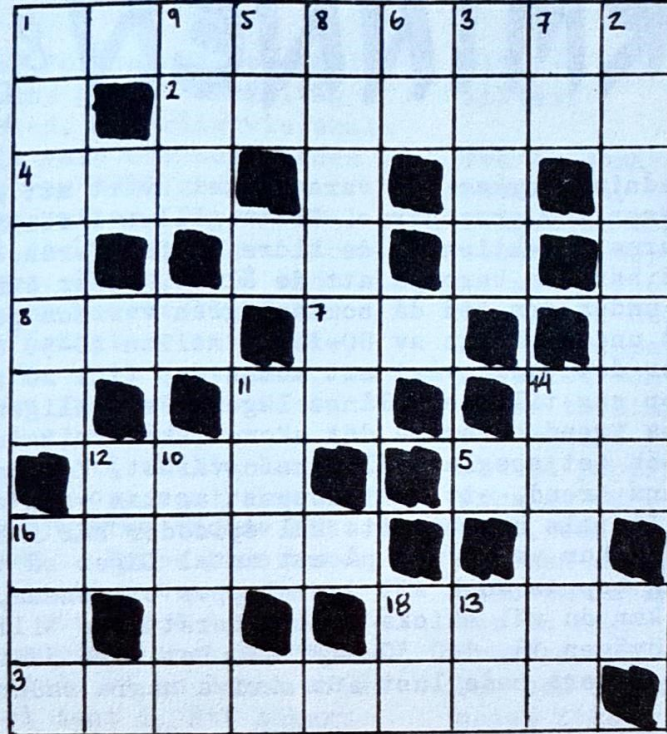
Den 31 maj börjar allvaret för seniorerna. Då går första klubbmatchen i resp serier i Svealandsregionen. Matchen kommer att gå av stapeln någonstans i Stockholmsregionen, detta gör att vi hoppas på storpublik. Om vi har riktig tur så går dam-och herrmatchen på samma arena. Vi hoppas att alla aktiva som inte är uttagna till lagen ställer upp och hejar fram sina kompisar till stordåd. Efter väl förättat värv är meningen att alla aktiva, supportrar och föräldrar samt tränare och lagledare skall styra kosan mot Gröna Lund för att kämpa i en kul femkamp. Alla, ingen nämnd och ingen glömd, är inbjudna till denna festliga tävling och vi hoppas på stort deltagande. Senare på kvällen hoppas vi kunna hitta på något kul tillsammans, lokal f n okänd!

Två veckor senare smäller det igen då det är dags för den andra klubbmatchen. Till den matchen är laddningen om möjligt ännu större eftersom ett stort gäng klubbagsdeltagare styr kosan till Näveksvarn och ett träningsläger veckan innan. Formen bör m a o vara god! Jag sticker ut hakan och tippar på klubbrekord på 4x100m för båda gängen!!!

Buster Cup ligger också i startgroparna! I skrivande stund vet jag inte var och när matcherna går men jag har hört viskas i kulisserna att detta är något som många ser fram emot så jag tror säkert att Tumba även i år kommer med ett flertal lag när det drar ihop sig till finaler!

Avslutningsvis hoppas jag att vi skall slippa ett gammalt fenomen i år. Nästan varje år är det så att många hänger med på inomhusträningen men när vi sedan går ut så försvinner det mycket folk. Försök hänga med ut i år, det är ute som den "riktiga" friidrottsträningen drar igång. Och till dig som tror att man inte kan träna under sommaren på skoj utan att tävla så vill jag bara tala om att du har fått detta helt om bakfoten. Kom med i sommar så skall vi bevisa att vi har rätt!

Jocke
Jocke

LETTER
EFTER
TRÄNING!
BOOK!

VÅGRÄTT

- 1 Där gick OS 1912.
- 2 Bör löparen ha på bana.
- 3 Från _____ till Mälaren.
- 4 Bör den aktive inte vara.
- 5 En av Tumbas färger.
- 6 Knappast någon friidrottsdryck.
- 7 Får inte staven gå.
- 8 Friidrottarens mest älskade siffra
- 12 Skönt med gångavstånd till efter "Hagen"träningarna.
- 14 Alfabetets 14:onde och 19:onde
- 16 Skall man på träning
- 18 Vanligt svenskt förnamn som inte finns med i matrikeln och som jag därför inte kan komma på någon fråga på.

SVARET HITTAR DU LÄNGRE BAK
I TIDNINGEN!!!

LODRÄTT

- 1 Tog Patrik Sjöberg vid OS -84.
- 2 Efternamnet på klubbrekordsinnehavaren i Stav.
- 3 Där sattes klubbrekordet på 1500m för herrar.
- 5 Sjukdom som berättigar till deltagande i handikapptävlingar.
- 6 Duktig löperska och längdhopperska som gick till Hellas -85. (Initialerna, tack!)
- 7 Sprinterkungen -85 (Initialerna, igen - Tack!)
- 8 Ett av huvudintressena för klubbens tjejer.
- 9 Gott "idrottspålägg".
- 10 Förnamnet på f d Tumba-tjej som numera är landslagskapten.
- 11 Segerns _____ ma.
- 12 Bra att det finns när man skall till tävlingar
- 13 Ger värkänslor i benen på alla löpare.
- 14 Hon tangerade klubbrekordet på 200m -85. (Smeknamnet, tack!)
- 16 Där jobbar Barbro Ericsson.
- 18 Ett utmärkt hjälpmedel vid längre resor.

LÄGERMINNEN ^{& SANTO!}

Av någon underlig anledning verkar det vara mycket svårt att få folk som vill åka med på dom läger som arrangeras. Detta gäller i första hand bland de yngre deltagarna i sektionen, de äldre är fortfarande pigga på det där med läger. Det här kan bero på att de äldre, eller åtminstone, en del av dom var med under den tid då sommarlägren var som populärast. På dessa läger var det under början av 80-talet mellan 40-50 deltagare varje sommar. Nu brukar det vara svårt att komma upp till 20 st träningsugna när det drar ihop sig till veckolånga läger. Personligen har jag svårt att tro att denna trend beror på det ekonomiska. Priserna då och nu skiljer 200-300:- och det speglar väl penningvärdet. Vad kan man då göra för att vända denna trend, ett sätt hoppas jag kan vara att låta de som varit med komma till tals och berätta kul episoder här i Friidrottsinleda denna serie. Jag hoppas dock att jag slipper bli ensam, om du har något kul att berätta kan du väl skicka in din berättelse till mig: Jocke Hildeby, Segersjövägen 15, 140 30 UTTRAN. Det vore jättekul om även några av våra yngre läsare hade lust att skriva några rader!

Det första läger jag var med på var en resa till Järvsö där vi skulle delta i något som hette Lilla OS. Detta bör rimligtvis ha varit 1976. Bussen var full med folk och stämningen var i vanlig ordning hög. Väl framkomna kommer det dock ett litet bakslag, tjejer och killar skulle inte bo på samma ställe. Och vad värre var, jag och tre kamrater fick husarrest hos en äldre dam av det surare slaget. När vi anvisades huset så blev det naturligtvis kalabalik när vi skulle in och få tag på bästa rummet. Jag och min rums-kamrat, Micke Ring, lyckades force-ra dörren först och kastade oss snabbt in i första rummet till höger. Det var ett ganska litet rum med två sängar och...ja det var ungefär det. När så våra kompisar Beppe och Benny kom fram så satt vi och hånade dom för att vi lyckats knycka det, i vår tro, bästa rummet. Molokna gick de uppför trappan. Något mindre molokna kom de snabbt ned igen och bad oss följa med upp. I deras rum på ca 20m² fanns förutom två sängar även ett soffbord, fyra fåtöljer, handfat m.m. Vårt rum framstod snabbt som en stor besvikelse. När vi så småningom kommit i säng efter att ha lurat in tjejerna på en stunds kläd poker (lugn föräldrar, det är inte så farligt som det låter, och handen på hjärtat, spelade inte ni det någon gång under barndomen?) så kom nästa chock. Jag

och Micke hade just somnat när vi vaknade med ett ryck. Utanför fönstret var det någon som sjöng "Love to love you, baby" på högsta volym. Undertecknad kastar sig mot fönstret och sätter ena handen mot fönsterkarmen och andra mot fönstret och trycker till det kärva fönstret. Den pappers-tunna rutan gav vika med ett lågt klirr (räkningen kom på posten sex månader senare, tillsammans med en förklaring om att Tumba friidrott fick hitta någon annan nattförläggning i Järvsö.). När jag så småningom fick upp fönstret så kunde jag konstatera att Beppe hade hissat ned den lösa högtalare som Benny tagit med till sin band-spelare och sedan dragit på full volym.

Vår hyrestant blev inte direkt mycket gladare när jag och Micke lyckades låsa ute Benny senare på natten när han gått ut för att snacka med en tjej. Vi vägrade förstås släppa in honom och Beppe låg och sov. Vad göra? Benny tar en stackars liten sten och kastar den mot fönstret i förhoppningen att väcka Beppe. Jodå, Beppe vaknade och räkningen kom på posten tre mån.....

Samma år på hösten lyckades jag kvalificera mig till Stockholms läns lag och fick åka med till riksfinalerna i Kalle Anka i Karlstad. Med på resan av Tumba-terna var

också Beppe. Första kvällen skulle vi allesammans gå ett fackeltåg genom Karlstad. Naturligtvis skulle Stockholm vara dom som hördes mest vilket gav tämligen hessa strupar dagen efter. Första kvällen förflöt dock utan några större incidenter. Dagen därpå bröt dock det stora kaoset löst. På kvällen var det ett stort Kalle Anka-disco för alla deltagare. Nu hade vi stora problem, vi måste försöka få tag på öl, ja inte för att dricka. Nej vi skulle bara skvätta lite på oss som rakvatten ungefär, så tjejerna trodde att vi hade druckit. Beppe hade kommit fram till att detta var ett utmärkt sätt att ragga tjejer. Efter att ha bedrivit ingående spaningar så hittade vi en liten affär med en gammal tant i. Ett säkert kort, trodde vi! I egenskap av längsta person i sällskapet fick jag den stora äran att gå in och bli tvärnobbad med motiveringen att det var så mycket ungdomar i stan. Inte heller Beppe kunde övertyga tanten om 18-årsålder trots omsorgsfullt odlad fjunmustasch. Om det var på detta som kvällen gick som den gick låter jag vara osagt. När stunden är inne för att gå över till discot så har vi alla skrudat oss i bästa festsviden. Största delen av tiden gick åt till att sätta krokben för varandra. I ett ögonblick av överambition lyckas Beppe dra undan en stol just som jag skall sätta mig och jag landade olyckligt på armbågen som svullnade upp till en tennisbolls storlek. Detta var inte så lyckat vid den höjdhoppstävling som jag deltog i dagen efter. Hur som helst, Beppe lyckades till slut fixa adressen till en, enligt honom, topptjej. Morgonen därpå letade vi igenom alla startlistor utan att kunna hitta tjejens namn i någon av grenarna för 14-åringar. Sedan jag gått runt och tittat på tävlingarna efter mitt höjdhopp var det dags för min revansch. Jag gick och hämtade Beppe och drog med honom bort till kulringen där flickor 12 just inlett sin tävling. Det är absolut ingen överdrift att säga

att han såg ut som en fiollåda i ansiktet.

Två år senare var det dags för Karlstad igen. Den här gången var det frågan om USM i stafett. Vi, under-tecknad, Beppe och Benny skulle vara med i P16 3x1000m. Med oss hade vi en hel del föräldrar. Det var Bennys pappa som bodde med oss på hotellet och som skulle coacha oss under tävlingarna. Förväntningarna var ganska höga eftersom vi hade ett på papperet starkt lag. Det var pirrigt värre när det blev tävlingsdags, och inte blev det bättre av att man släpptes in på innerplan 15 minuter innan start och då först efter en noggrann koll av tävlingsdräkten. Vi klarade oss igenom kollen och förberedde oss för vårt lopp medan första heatet sprang. Bennys pappa kollade deras tider så att vi skulle veta vad som behövdes för att klara en finalplats. Han hade en klocka som gick 30 sek per varv och som var ganska svår att läsa av. Direkt efter första heatet gått i mål fick vi veta att dom gjort 7.59 varpå vi genast blev ganska bleka om nosen. Det betydde en snittid runt 2.40, och det visste vi att vi inte skulle klara av så nu var vi så illa tvungna att komma etta eller tvåa för att ta oss till final på den vägen. Undertecknad hade fått i uppdrag att ta hand om den sista sträckan och pulsen var säkert uppe i 180 när Beppe och Benny klarade av sträcka 1 & 2. När jag så fick pinnen så låg vi trea, fyra i en klunga. Luleå hade redan ryckt och dom var det inte mycket att göra åt. På fejt manér hängde jag bara på övriga och laddade av allt jag hade när det återstod 200m. Jag fick en lucka och kunde totalt slut ta mig i mål på andra plats, finalen var klar. Efter detta tömde jag magen på allt innehåll under en halvtimmes illamående. När jag slutligen kunde ta mig ut från toaletten och snacka med kompisarna fick jag beskedet! Bennys pappa hade läst fel på klockan. Vinnartiden i första heatet var 8.29! Vi hade sprungit i mål på 8.10-8.15 och hade andra tid till final. När övriga satte sig i bilarna och åkte till hotellet tog

jag en promenad till samma adress. På vägen passade jag på att förorenna Karlstad stadspark med ytterligare en del av mitt, vid det här laget, ganska knappa maginnehåll. Samma eftermiddag var det dags för final. Och nog kändes det att förmiddagen satt i benen. Omgivningen, dvs föräldrar med flera har efteråt berättat hur dom såg våra ansikten bli allt blekare ju närmre startdags vi kom. I finalen kom vi ganska bra till och undertecknad kunde gå ut på sista sträckan som fyra i rygg på trean. Luleå i täten och ytterligare ett lag var det inget att göra åt. Återigen använde jag ryggtaktiken. När så 250m återstod så började jag bli otålig. Som ett utslag av min bristande rutin så satte jag allt på ett kort och började dra upp en långspurt. Då står Benny vid sidan och ropar att jag skall vänta. Villrådig fortsätter jag men jag behöver inte fundera så länge. Som en blixtnär från en klar himmel fylls lären med mjölksyra på mindre än en tiondel. Jag lyckas dock ta mig i mål även om det var knappt och fjärdeplatsen tog vi i alla fall. Men jag kan inte låta bli att undra hur det gått om vi sprungit "på rätt tid" i försöken. Ingen skugga skall dock falla över Bennys pappa, hela sällskapet var hypernervösa och det var stressigt värre mellan heaten. När vi sedan vände hemåt så åkte jag med Benny och hans pappa. I en annan bil hade Beppe och hans föräldrar åkt iväg tio minuter innan vi stack. På släp hade dom en husvagn så vi räknade kallt med att köra ikapp honom ganska snart. Vad vi dock inte tagit med i beräkningen var det fotbolls-VM som pågick. Beppe far kommer från Italien och den här kvällen skulle Italien möta Frankrike. Matchen skulle TV-sändas och skulle vi hinna hem till den matchen så fick det gå undan på hemvägen. I höjd med Södertälje, dvs efter ca 35 mil, hinner vi slutligen ikapp Beppe pappa. Husvagnen hänger då så gott som fritt svävande efter bilen och han vinkar glatt. Kvällen är räddad han hinner till fotbollsmatchen.

Året därpå var det så dags för det första utlandslägre. Efter en hel del diskussioner hade det bestämts att vi skulle åka till Jugoslavien. Det blev dock en del strul. Vi skulle från början till en stad som hette Ulcinj (uttalas Ultjinij) men tyvärr så gick hotellet vi skulle bo på i konkurs. Det var dock ingen större skada skedd då vi istället fick åka till Split och ett fint lyxhotell där. Hotellet hade det mesta, inomhuspool, styrketraininggrejer, pingisbord, biljardbord, bowlingbana, diskotek, tennisbanor m m. Träningen bedrev vi ganska mycket runt hotellet där vi mätt upp en km-slinga. Vår tränare Stefan Ring tvingade ut oss på det hårda passet efter det andra. Eller vad sägs om 12 kilometer snabbdistans t ex. Det här är dock sådant som har varit skönt att ha med i bagaget längre fram. Det tror jag säkert att även Jill McCabe kan intyga som var med oss och plågades. Adidas hade licenstillverkning i Jugoslavien så det handlades tröjor i långa banor. Vi var också på utflykt i de magnifika bergen som omsluter Split och fick se motståndsnästen från andra världskriget.

Annars var det dock mest språket som ställde till med problem. En kväll när övriga åkt till stan så var undertecknad och Benny kvar på hotellet. Så småningom blev vi hungriga och bestämde oss för att gå och handla på en närbelägen liten lanthandel. Vi bodde alltså en bit utanför själva stadskärnan. I den lilla lanthandeln var det ganska mörkt och runt vägararna satt traktens gamla gubbar och samtalade. Vi fick syn på något som såg ut som Nutella nötcreme. Det skulle vi ha och nere vid golvet stod en hel låda med jordnötter, mycket såna tack, signalerades med teckenspråket. Till sist lyckades vi krysta fram att vi ville ha en bit Salami. Glada i hågen började vi gå hemåt. Det var då vi upptäckte att man hade i honung i Nutella-burkar i Jugoslavien, och att vita bönor är väldigt lika jordnötter om det är mörkt. Kvar hade vi

i alla fall vår salami. Tyvärr var det dock ingen som ville umgås med oss när de kom hem på gata vår gräsliga andedräkt. Den här veckan var full av lustiga händelser, en del lämpar sig dock inte för tryck. Jag och Benny lyckades dock strula till det med maten en gång till. Sista dagen satt vi i matsalen och skulle vara modiga. Tidigare dagar hade vi låtit till över-sätta den engelska delen av mat-sedeln så vi skulle veta vad vi fick. Nu skulle vi dock absolut beställa på egen hand. När så kyparen kom in så låg det en fisk på tallriken. Fisken var kokt som den var då den först såg fastlandets ljus med ögon, inälvor och allt. Vid sidan av den låg det något som såg ut som sjögräs i förruttnelsestadiet. Benny började svamla på engelska något i stil med "I am mätt" och tecknade med handen under hakan varpå kyparen snabbt lämnade platsen i tron att Benny behövde kräkas. Vi klarade oss dock ganska lindrigt undan om man jämför med dom som fick in kalvbräss utan att veta vad det var. Kalvbräss är detsamma som kalvhjärna och ser ut ungefär som havregrynsgröt. Det var ett hungrigt gäng som påbörjade resan mot Sverige och lite mer välbekanta maträtter.

Bourgas i Bulgarien blev målet för nästa utlandsläger. Då vi först fick se planet så trodde vi alla att samtliga passagerare skulle få stå i mittgången och flaxa med armarna i starten om vi överhuvudtaget skulle kunna lyfta. Det klarade dock att ta oss till Varna varifrån vi fick åka buss i två timmar innan vi kom till Bourgas vid tvåtiden på natten. Kulturkrocken var enorm då vi dagen efter åkte till det stadion där vi skulle träna. På idrottsplatsen gick det runt fem gamla gubbar hela dagarna och sopade läktarna. Deras tempo var så lågt att en svensk kommunalarbetare skulle ha sabbat

ackordet direkt, det ni! Idrottsplatsen var annars helt till belåtenhet. Vålhallna kolstybbsbanor och nödvändig materiel fanns tillgängliga för oss. Varje träningspass var det dock en hop bulgariska idrottare som försökte köpa allt vi hade på oss. Spikskor, löparskor och regnoveraller var intressanta liksom fö alla andra idrottskläder. De summor som bulgarerna kunde erbjuda täckte dock inte ens inköpspriset i Sverige så så värst många affärer blev inte av. Anledningen till denna hysteri kunde vi snabbt konstatera när vi besökte stadens affärer. När vi hittade långärmade T-shirts till ett pris av 6:- så stormade vi affären och köpte upp hela lagret. Detta fick till följd att affären följande dag hade stängt för inventering. Till lunch och middag varje dag serverades gurka till förrätt. Det var gurka på tvären, på längden, i fyrkanter, i strimlor, i cirklar.... Maten var annars bra ända tills vi gjorde det fatala misstaget att besöka köket. En svensk hälsovårdsinspektör hade garanterat dukat under för en hjärtattack vid blotta åsynen. På kvällarna gick vi på ett bulgariskt diskotek, eller vad man skall kalla det. Det gällde att vara tidigt ute för klockan tio stängde man och kastade ut alla gäster för att släppa in dom på nytt klockan elva då det var nattklubb och man fick erlagga ny entré. På vägen hem från diskoteket en av kvällarna blev Annika Modigh antastad av ett par bulgarer. När hon skulle springa ifrån dom så tappade hon sin ena sko. Bulgarerna tog upp den och stod och skrattade. Annika gick då tillbaka och tog skon ur handen på bulgaren och drämde den i huvudet på honom, gissa om vi sprang? En kväll besökte vi också en kabaré i en närliggande stad. Vi bjöds på trollkonstnärer, magdansöser m m. På vägen hem hände sedan det som bara inte fick ske. Bakom chauffören i bussen satt en kille vid namn Kristofer. Han blev allt mer magsjuk ju längre resan led och till slut kunde han inte hålla tillbaka längre. Allt i hop hamnade i nacken på den stackars, olyckliga chauffören! Till slut får vi inte glömma den stora fotbollsmatchen mellan Kalmar AIK och Bourgas eget lag. Bourgas låg i

bulgariska div I och Kalmar i div II. Kalmar bodde på samma hotell som vi så fosterlandskänslan var stark. I brist på halsdukar i Kalmars färger eller andra attribut gick undertecknad och Benny till en tygaffär och köpte två meter blått tyg som vi rev i remsor och delade ut. Samtidigt samlade Nique in pengar från samtliga och gick och köpte en jättelik buckla i en närbelägen sportaffär. Den kostade ca 100:-. På hotellet satt övriga sällskapet och rev konfetti i mängder. Allt papper som fanns tillgängligt gick åt. Hotellets brevpapper, turistbroshyrer, dagstidningar på bulgariska mm mm. Till slut fick vi ihop två bärkassar. Beväpnade med allt detta hämtade vi vår tolk och begav oss till vårt träningsstadion där matchen skulle spelas. Trots att matchen spelades en vardagseftermiddag var det 5-6000 personer på läktarna. Undertecknad och en febersjuk Benny försökte leda vår hejarklack trots intensiva burop från övriga publiken. Vi spred naturligtvis massor av konfetti. Detta fick dock ett abrupt slut när tolken berättade att man sagt till i högtalarna att det var förbjudet samtidigt som militärpoliserna kom lite närmare oss. Kalmar lyckades till slut vinna matchen med 2-1 och vi var överlyckliga. Naturligtvis skulle så många som möjligt vara med och överlämna bucklan nere vid plan, då började det plötsligt regna stora stenar från läktaren. Militärpolisen gjorde dock ett snabbt ingripande och vi kunde oskadat lämna platsen. Dagen efter var det återigen dags för träning på stadion. Återigen gick de gamla gubbarna runt och sopade läktarna. När vi så lämnade idrottsplatsen efter träning kröp vi så smått efter vägarna med tanke på all konfetti. Jag gick och satte mig längst bak i bussen och försökte göra mig så liten det någonsin gick. Trots detta fick en av gubbarna syn på mig där han stod i ett hav av konfetti. Döm om min förvåning när han böjer sig ned och tar en stor näve konfetti och kastar upp i luften och storskrattar.

Det förflöt ytterligare två år innan det återigen var dags att packa passet och bege sig utomlands. Denna gång var det Italien som var målet. Med Beppes pappas hjälp hade vi bokat in oss på en "camping" i Albenga på Italienska rivieran. Flygplanet landade dock i Nice i Frankrike och vi åkte sedan buss efter kusten till Albenga. På vägen passerade vi bl a Monaco. Detta var en otroligt vacker resa med alla små städer under oss samtidigt som bussen klättrade efter bergväggarna. Någon vanlig väg var det egentligen inte frågan om utan det var omväxlande tunnlar och broar. Sent på natten nådde vi fram till camping Miranda. De små husen vi bodde i var nog en liten besvikelse för oss alla till en början men efter ett par dagar hade vi vant oss vid italiensk standard och vid att man står på toaletten oavsett vilka naturbehov man uträttar. Maten var underbar tycker jag som är minst sagt pastafrälst. Men det bästa med maten var inte maten, det tror jag samtliga manliga deltagare håller med om. Redan vid första lunchen tystnade konversationen när en liten docksöt italienska klev in i matsalen med en bricka på armen. Från denna dag och fram till avresedagen var det ett evigt Capuccinodrickande efter maten och tusen andra ursäkter för att gå och handla i campingens affär. På påskafton var det också dags för påskpussandet. Undertecknad svär på att han fick in en fullträff på kinden även om Göte envist hävdade att kameran hakade upp sig. Niques be-drift lyckades han dock fånga trots att han gjorde det inför sittande middagsförsamling. Och det var inte många som lämnades oberörda sista dagen när denna docka stukade foten. Ägaren till campingen var en lustig prick. Man kan nog inte med bästa välvilja påstå att han var någon skönhet, men hans fru var det. Enligt Beppes pappa var det fullt normalt med tanke på att han hade en välfylld kassakista. Han hade bl a ett kassakåp i anslutning till Miranda. Den enda som visste var detta var beläget var dock han, hans fru var icke betrodd. Om vi killar hade något att titta på så var det inget i jämförelse med tjejnernas urval. Det visade sig att Albenga var en militärstad så på kvällarna fylldes gatorna av värnpliktiga som var mitt uppe i sin 24 månader långa militärtjänst.

De första dagarna ville tjejerna prompt ha vårt beskydd men det gick snabbt över.

En stor glädjekälla var den oefterhärmlige Feffe som var med på resan. Redan första kvällen var det någon av tjejerna som i vild desperation trampade ihjäl en liten stackars skorpion som är ungefär lika farlig som en geting. Feffe adopterade denna stackars skorpion och döpte den till Artur. Han förvarade den sedan i en ^{ny}ett otal mineralvattenflaskor som var spridda över hela vår del av campingen. En dag när vi hade kört extremt hårt så kom jag gående upp till Feffe. I magen hade jag en kamel kändes det som, törsten var enorm. Jag greppade snabbt första bästa flaska och började dricka. Då skriker Feffe förtvivlat "Du dricker ju upp Artur!". Snabbt får jag flaskan från munnen och tittar i den för att förvissa mig om att han bara skämtade. Det gjorde han inte. Nere i flaskan flyter Artur fortfarande omkring, dock med en klo mindre än tidigare.

En kväll när alla höll på att göra sig fina inför kvällens övningar så satt jag och Feffe och spelade kort vid poolen iförda kortbyxor och T-shirt. När vi spelar som bäst så kommer Kicki gående, nysminkad och uppklädd. Feffe mötte henne vid poolkanten och tog henne i sin famn. Sedan börjar han luta allt mer ut över poolen. De kort som Göte fick av den vilt fäktande Kicki och den envist fasthållande Feffe när de gick på huvudet i poolen måste DU se till att du får se någon gång.

Med på resan var också Thomas Bezina som tack vare sina italienska föräldrar talar flytande italienska. En dag när vi stod på idrottsplatsen stod det en hoper småkillar i närheten och kommenterade Thomas långa hår med div kränkande tillmälen. Det blev dock tvärstopp när Thomas vänder sig om till dom och på perfekt italienska uppmanar dom att "fara och flyga".

Det har varit mycket om utlandsläger. Och det skall villigt erkännas att det är något extra. Tyvärr har det dock blivit så på senare år att flygpriserna har rasat i höjden kraf-

tigt vilket gör att det är svårt att arrangera ett sådant läger i dagsläget. Men som tur är så kan man ha mycket roligt på hemmaplan också.

Vid ett av Gotlandslägren för ett antal år sedan så fick Nique, Feffe, Kenta m fl i uppdrag att skrämja bort ett antal killar som var lite väl närgångna. De pressetiska reglerna förbjuder mig tyvärr att berätta hur dom utförde uppdraget, men jag lovar att det skedde helt utan våld. Om ni frågar riktigt snällt så kanske dom berättar. På Gotland brukade också lägren avslutas med tävlingar på Gutevallen i Visby. Vid en av dessa tävlingar hamnade hela Tumbagänget i lokalblaskan. Dock inte enbart p g a sina prestationer på tävlingsbanorna. Det tidningen skrev om var istället den underbara stämningen på läktarna där alla hejade på alla med allsköns hejaramsor.

Ett nyår tillbringade vi i Värmland. Meningen var att vi skulle varva skidåkning och träning. Tyvärr så blev det inte speciellt mycket skidåkning av eftersom det regnade större delen av tiden. Det räckte dock inte för att sätta ned humöret på det här glada gänget. Dagarna ägnades åt träning, innebandy, kortspel, pingis och mycket annat. Det var dock på kvällstid vi lärde oss för livet. Under ledning av Göte Rydell fick vi alla lära oss det grundläggande i gammaldans såsom foxtrot, vals, schottis, polka och hambo. Det här borde fler få chansen att prova på.

Örebro har vi besökt vid ett par tillfällen. Vid ett av dessa tillfällen så pågick OS som bäst. Nique och Kenta slog sig med anledning av detta ned i Kentas bil tillsammans med ett försvarligt lager av dricka, chips, korv, hamburgare och annat ärbart. Meningen var att dessa båda skulle titta på Patrik Sjöbergs höjdhoppfinal klockan 03.00. Tills den började skulle de vaka för fulla muggar.

Det var dock en sak som de hade förbisett. Den lilla TV som Nique hade tagit med sig för ändamålet drevs på batterier och när batterierna tar slut klockan 03.00 så går det inte att köpa nya. Detta var alltså precis vad som hände. När höjdhopsfinalen äntligen började så kunde killarna bara se på TV:n i 15 sek i stöten. Sedan måste batterierna ladda om.

I samma stad fick Niten, Nöten och Åsa bittert erfara vad "provencale" innebär. När vi efter en tävling besökte en restaurang övertalade Helene Kjell tjejkarna om att dom skulle ha helstekt oxfilé provencale. Detta resulterade i en vild jakt över hela staden för att hitta en nattöppen kiosk som kunde tillhandahålla drivor av tuggummi åt tjejkarna. (Provencale = vitlök i högar!)

Högbo är ett annat ställe som vi har besökt flitigt i samband med "slapparlägret" varje höst. Det här är ett härligt ställe med bra inkvartering, bra mat (tack vare våra medhavda kockar) och bra möjligheter till fritidssysselsättningar av alla de slag. Det var i Högbo som Jonny presenterade sin järnvilja första gången. Jonny var relativt ny i klubben och skulle vara med på en hårdkörning i form av s k evighetsstafett. Det betyder många sträckor var i högt tempo. Jonny var med från början och gav verkligen allt. Efterhand började han bli allt vitare i ansiktet av ansträngningen. Detta fick till följd att han till slut fick kapitulera och tömma magsäcken. Han stod dock bara över en sträcka och klev sedan in och slutförde stafetten med glans. Snacka om vilja!

Många uppträdanden har också gått av stapeln i Högbo. Bl a har vi fått se Kotten som tjej och Nique som hårdaggande kille i ett uppskattat playbacknummer. Vi skall försöka dra samman gänget som gjorde detta uppträdande en gång till så även våra nya medlemmar får ta del av det. Vem kan t ex glömma Feffes häftiga dans och utstrålning som den tuffe gängledaren?

På våren 1985 så var det dags att besöka Öland. Första kvällen skulle

större delen av gänget ut på en 20-minuter lång joggningsrunda med undertecknad som ledare. Att just jag skulle leda denna joggning var inte så lyckat skulle det visa sig. Ganska exakt en timme och tio minuter efter att vi givit oss av lyckades vi hitta tillbaka. Och detta först efter att Jonny varit och frågat i en bondgård var vi var någonstans.

Det var också på Öland som Mattias Rehn fick sitt smeknamn "Spräckarå". Återigen förbjuder de pressetiska reglerna att jag går in närmare på varför detta namn tillkom. Men om ni pressar Mattias kanske han faller till föga.

Detta läger gick, liksom de flesta läger fö, i kortlekens tecken. Alla och envar tillbringar mycket tid runt spelborden. Spelformerna är många; 21, poker, cash, wist, vänd-åtta m fl. Roligare s k tidsfördriv får man leta efter.

Varje vår är det dags för det s k klubbblagslägret då alla deltagare i klubbblagen åker iväg över en helg för att få till den rätta "vi-känslan". Vid förra årets läger på Lida utkämpades en av världens säkert lerigaste fotbollsmatcher. Om planen såg ut som en leråker innan matchen började så var det inget mot hur den såg ut efteråt. Ingrid Hildeby har dokumenterat denna händelse i bild.

1984-års klubbblagsläger var förlagt till en liten håla som hette Värmlands Nysäter. Det enda problemet med denna vistelse var att det visade sig att byn låg klart inom "luktaavstånd" från en av Värmlands större sulfidfabriker.

Nu tror jag det får räcka för den här gången. Jag hoppas att du inte bara lägger ifrån dig tidningen och glömmer bort det här! Ta dig i kragen och skriv ned något kul som du minns från ett eller flera träningsläger. Redaktionen censurerar nästan ingenting.

Jocke

STATISTIK LJUGER!

finns det dom som säger!

Ändå finns det andra som tycker att statistik är roligt. Till dessa hör er redaktör och på detta sätt har jag satt mig ner och sammanställt Tumba friidrotts "utveckling" under 80-talet. Här kan du finna svaret på frågor som "vilken gren har utvecklats mest", "vad blir jag lättast klubbmästare i" m fl intressanta frågor. Om du också tycker att statistik är roligt så tycker jag att du skall ta och sätta dig ned i bästa fåtöljen i lugn och ro och läsa igenom de närmaste sidorna.

Så här är statistiken upplagd:

I varje gren har jag tagit de fem bästa resultaten och räknat ihop dessa och sedan tagit fram medelvärde. I de fall det inte finns fem resultat kan du inom parentes se hur många resultat som legat till grund för siffrorna. Första siffrorna anger medelvärde och de efter snedstrecket visar årsbästat!

Håll till godo!

Damer

100m

1980-	13.36 / 12.6
1981-	13.14 / 12.4
1982-	13.42 / 12.80
1983-	13.10 / 12.7
1984-	13.30 / 12.95
1985-	13.44 / 12.86

800m

1980-	2.30.76 / 2.20.8
1981-	2.24.96 / 2.21.2
1982-	2.25.86 / 2.17.10
1983-	2.33.35 / 2.27.61
1984-	2.32.30 / 2.24.7
1985-	2.32.53 / 2.27.10

200m

1980-	28.24 / 26.4
1981-	27.47 / 26.70
1982-	28.54 / 27.52
1983-	27.90 / 27.18
1984-	27.86 / 27.08
1985-	27.78 / 26.4

1500m

1980-	5.11.08 / 4.51.6 (4)
1981-	5.02.93 / 4.54.2 (3)
1982-	5.21.19 / 5.02.78 (3)
1983-	5.08.94 / 5.06.40 (3)
1984-	5.27.04 / 5.12.19 (4)
1985-	5.11.93 / 5.04.66 (2)

400m

1980-	63.99 / 62.07
1981-	64.33 / 61.6
1982-	64.95 / 61.5
1983-	65.96 / 62.8
1984-	62.96 / 62.96 (1)
1985-	67.06 / 66.63 (2)

3000m

1980-	11.00.20 / 10.43.4 (2)
1981-	11.01.80 / 10.41.2 (2)
1982-	11.56.28 / 11.12.94 (2)
1983-	11.45.4 / 11.45.4 (1)
1984-	12.19.49 / 12.19.49 (1)
1985-	11.36.69 / 11.36.69 (1)

<u>100mh</u>		
1980-	18.75 / 18.15	(3)
1981-	18.70 / 16.4	(3)
1982-	17.2 / 17.2	(1)
1983-	18.78 / 16.84	(2)
1984-	19.31 / 17.2	(3)
1985-	19.4 / 19.4	(1)

<u>Diskus</u>		
1980-	2074 / 3496	
1981-	2400 / 3396	
1982-	2266 / 3230	
1983-	1914 / 2252	
1984-	2037 / 2414	
1985-	2012 / 2852	

<u>400mh</u>		
1980-	76.8 / 76.8	(1)
1981-	71.80 / 70.0	(2)
1982-	73.30 / 73.1	(2)
1983-	83.08 / 71.6	(2)
1984-	80.3 / 80.3	(1)
1985-	76.0 / 76.0	(1)

<u>Spjut</u>		
1980-	2112 / 2880	(4)
1981-	2292 / 3250	
1982-	2656 / 3542	
1983-	2324 / 2748	
1984-	1989 / 2144	
1985-	1973 / 2282	

<u>Längd</u>		
1980-	440 / 490	
1981-	447 / 508	
1982-	464 / 515	
1983-	474 / 507	
1984-	475 / 523	
1985-	453 / 521	

<u>4x100m</u> (endast årsbästa)		
1980-	53.2	
1981-	50.73	
1982-	53.78	
1983-	52.78	
1984-	51.15	
1985-	51.8	

<u>Höjd</u>		
1980-	140 / 145	
1981-	142 / 146	
1982-	146 / 150	
1983-	142 / 150	
1984-	145 / 151	
1985-	141 / 150	

<u>Kula</u>		
1980-	890 / 1074	
1981-	904 / 1121	
1982-	859 / 1070	
1983-	831 / 947	
1984-	840 / 986	
1985-	787 / 902	

SVAR PÅ KORSDÖDET

N	O	J	S	T	L	V	S
N	E	T	S			L	O
	T			V	T	I	S
T	I	V			O	J	S
S	N			R	S		R
I			V	V		T	E
V		O		T	O		V
O		L		L		T	V
O	K	S	K	I	P	S	I
M	L	O	H	K	C	O	S

Herrar

100m

1980- 11.74 / 11.3
1981- 11.86 / 11.5
1982- 11.77 / 11.47
1983- 11.87 / 11.39
1984- 11.98 / 11.60
1985- 11.74 / 11.32

200m

1980- 24.59 / 23.85
1981- 24.36 / 23.7
1982- 24.38 / 23.5
1983- 24.24 / 23.49
1984- 24.35 / 23.47
1985- 23.93 / 23.08

400m

1980- 54.14 / 53.0
1981- 54.90 / 52.52
1982- 55.52 / 51.96
1983- 54.17 / 51.91
1984- 53.39 / 51.10
1985- 54.49 / 51.1

800m

1980- 2.04.83 / 2.01.2
1981- 2.08.16 / 2.01.7
1982- 2.06.18 / 2.00.9
1983- 2.02.56 / 1.57.70
1984- 2.00.36 / 1.54.1
1985- 2.02.32 / 1.56.76

1500m

1980- 4.14.34 / 4.05.2
1981- 4.18.20 / 4.02.3
1982- 4.15.56 / 4.06.24
1983- 4.09.28 / 3.57.79
1984- 4.09.16 / 3.49.92
1985- 4.29.89 / 4.13.55

5000m

1980- 15.58.12 / 15.13.8
1981- 16.33.45 / 15.20.5
1982- 16.35.92 / 15.29.48
1983- 15.42.96 / 14.48.32
1984- 15.54.18 / 14.27.42
1985- 16.34.24 / 15.50.18

10000m

1980- 33.02.20 / 31.34.6 (2)
1981- 33.10.7 / 33.10.7 (1)
1982- 34.47.50 / 34.43.43 (2)
1983- 34.17.38 / 33.23.72 (2)
1984- 34.33.48 / 34.23.49 (2)
1985- 35.10.76 / 33.40.03 (2)

110mh

1980- 18.73 / 17.1 (4)
1981- 20.17 / 17.4 (3)
1982- 17.41 / 17.1 (2)
1983- 17.67 / 16.76 (3)
1984- 17.33 / 16.15 (2)
1985- 16.2 / 16.2 (1)

400mh

1980- 60.80 / 58.9 (3)
1981- 61.90 / 57.91 (3)
1982- 63.32 / 56.27 (3)
1983- 61.43 / 56.79 (2)
1984- 59.11 / 55.78 (2)
1985- 55.03 / 55.03 (1)

3000mH

1980- 10.05.5 / 10.05.5 (1)
1981- 10.45.40 / 10.32.2 (2)
1982- 10.47.0 / 10.47.0 (1)
1983- 9.45.45 / 9.45.45 (1)
1984- - -
1985- 10.07.62 / 9.54.23 (2)

Längd

1980- 538 / 570
1981- 587 / 619
1982- 596 / 623
1983- 598 / 634
1984- 615 / 646
1985- 588 / 631

Höjd

1980- 159 / 170
1981- 161 / 165
1982- 172 / 180
1983- 179 / 186
1984- 184 / 186
1985- 179 / 185

Tresteg

1980- 976 / 1103
1981- 1169 / 1258
1982- 1182 / 1320
1983- 1247 / 1317
1984- 1234 / 1342
1985- 1190 / 1375 (3)

Stav

1980- 287 / 350 (3)
1981- 240 / 300 (3)
1982- 310 / 310 (2)
1983- 289 / 350 (4)
1984- 293 / 380 (4)
1985- 300 / 381 (3)

Kula

1980- 903 / 1076 (4)
1981- 1017 / 1128 (4)
1982- 807 / 1140 (3)
1983- 1110 / 1110 (1)
1984- 972 / 1067
1985- 978 / 1029 (3)

Diskus

1980- 2820 / 3388
1981- 2902 / 3250
1982- 2639 / 3500
1983- 2656 / 3620
1984- 2568 / 3512
1985- 2628 / 3460

Spjut

1980- 4459 / 6786
1981- 3698 / 4098
1982- 3655 / 3772
1983- 3868 / 4314
1984- 3960 / 4456
1985- 4089 / 4630

Slägga

1980- 2450 / 2450 (1)
1981- 2776 / 2776 (1)
1982- 2471 / 2518 (2)
1983- 2490 / 2490 (1)
1984- 2470 / 2510 (2)
1985- 3554 / 4754 (2)

4x100m (endast årsbästa)

1980- 45.95
1981- 47.9
1982- 45.27
1983- 44.83
1984- 44.4
1985- 44.5

Rekordtidig säsongstart i...

...TÄBY IS PARKSTAFETT

15 april!

Redan vid denna tidpunkt var vi 20 st som tyckte att vinterdvalan blivit för lång. För att råda bot på detta hade vi anmält tre lag till Täby IS parkstafett, två herrlag och ett damlag.

Stafetten gick av stapeln i Centralparken i Täby. Banan bestod av en slinga på 1060 meter i kuperad och ganska krävande terräng. Sträckorna varierade mellan 360 och 1060 meter.

Först ut i hetluften var damlaget som slog omvärlden och troligen även sig själva med häpnad. Efter att verkligen ha "tagit för sig" knep de en tredjeplats. På startlinjen fanns det sju lag, fyra damlag och tre F 16-lag. Våra tjejer sprang i damklassen trots att det inte fanns mer än två K22:or i laget, varav en var reserv. Men för att alla skulle få vara med och springa så hade vi valt den här lösningen och det fungerade mycket bra.

Egentligen känns det fel att framhålla någon framför någon annan i detta lag. Alla offrade sig verkligen helhjärtat och överträffade sig själva. Jag måste dock säga att dagens överraskning var Annika som i vanliga fall återfinns bland F14. På den första tunga sträckan över 1060 meter kunde hon ta en fjärdeplats efter ett mycket klokt lopp. De sista stegen in i mål vacklade hon efter att ha tagit ut sig helt. Hon säger själv att hon inte såg Nöten som hon skulle växla till, men det gick bra ändå.

Även Gabi återfinns bland F14, trots detta kunde hon på sin fjärde sträcka över 700m föra laget från den dåvarande femteplatsen till fjärde efter en mycket fin löpning. Även hon visade mycket fina fighter-egenskaper.

En som inte direkt tidigare gjort sig känd som någon fighter är Marie som nu bevisade att talangerna finns även om hon dolt dem. När hon fick pinnen på sista sträckan, 400m, så hade hon 20m fram till tredje lag.

Till en början ansåg Marie att det var omöjligt att ta in avståndet men när hon upptäckte att hon närmade sig gav hon sig f-n på att hon skulle förbi. Och när hon hade 100m kvar till målet så formligen flög hon förbi och ifrån tjejen som tidigare hållit tredjeplatsen. Detta var verkligen glädjande att se och man kan hoppas att detta gör att Marie tappat respekten för distansen och även prövar den på bana.

I det utmärkta damlaget sprang i tur och ordning:

Annika Nettelbladt (1060m), Nöten Johansson (400m), Niten Johansson (360m), Gabi Vizler (700m), Ani Rojas (360m) och Marie Ekström (400m). Reserv var Kicki Eriksson.

I herrklassen hade vi alltså två lag anmälda. Båda lagen gjorde en klart godkänd insats även om vi kanske hoppats på en lite bättre placering för lag I. Att det gick som det gick får dock undertecknad delvis ta på sig då inledningssträckans 1060m visade sig vara ett par hundra meter för lång för att passa riktigt.

Nu tog lag I en sjunde plats och lag II nionde bland de nio deltagande lagen. Och detta får som sagt sägas vara godkänt då alla kanske inte hade sträckor som motsvarade deras specialdistans, man får heller inte glömma att den riktiga finslipningen i tempo och snabbhet inte inletts ännu.

Även bland killarna var det en härlig offervilja och det var absolut ingen som sprang och sparade sig, tvärtom, runt växlarna låg det Tumbaiter i mängder som verkligen givit allt.

Speciellt goda insatser svarade på följande för:

Jörgen Karlsson som är P14 hade sträcka 1 i lag II och gjorde en mycket stark löpning då han kunde hålla avståndet nere på ett föredömligt sätt till sina äldre kon-

kurrenter. Jörgen visade också att han behärskar löpningen taktiskt sett sedan han lagt upp sin sträcka på ett föredömligt sätt.

Nykomlingarna i gänget, Janne och Christer hade sista sträckan i lag I resp II. Och att dessa killar har gott om fart i benen fick vi återigen belägg för då de kom farande mot mål.

Fredda var just hemkommen från ett veckolångt fotbollsläger med träning tre gånger om dagen och med tanke på detta måste man beundra det sätt på vilket han genomförde lag II:s 700m-sträcka.

Om jag har missat några "höjdare" så får jag be så mycket om ursäkt men på ett mitt bedrövliga tillstånd efter växlingen till sträcka 2 så såg jag inte så mycket av stafetten i övrigt. Samstämmiga vittnesuppgifter säger dock att alla har gjort vad man kan begära av dom och en hel del till.

I herrlagen sprang följande:
Lag I- Jocke Hildeby (1060m), Thomas Bezzina (400m), Björne Antonsson (360m), Tom Fransson (700m), Nique Hildeby (360m), Janne Rodi (400m).

Lag II- Jörgen Karlsson (1060m), Peter Söderberg (400m), Johan Bielke (360m), Fredda Mogvist (700m), Tomas Ericsson (360m), Christer Bornström (400m).
Reserv var Mattias Rydell.

Efter att slutligen konstaterat att alla inblandade tyckte att vi haft kul och samtliga varit nöjda med dagen så vill jag utdela följande specialomnämningen:

Dagens tröttaste- Annika Nettelbladt sedan hon vacklat i mål efter en heroisk förstasträcka i damlaget.

Dagens nervösaste- Nique Hildeby som minuterna innan start gjorde allt för att byta bort sin sträcka och efteråt var besviken för att han tyckte att han haft mer att ge!

Och när du läst detta så tycker jag att du skall ta en titt på det utförliga bildreportaget från tävlingen!

Jocke

I NÄSTA SPÄNNANDE NUMMER AV FRIIDROTTS- NYTT KAN DU BL.A LÄSA OM FÖLJANDE:

- * Den stora basketmatchen den 23/4 mellan hoppers och sprinters kommenteras utförligt i ord och förhoppningsvis även bild. Det blir intervjuer med spelare, coacher och publik samt statistik över det mesta som hänt på planen.
- * Utförlig rapport blir det även från det årliga sk "klubbblagslägret". Denna gång placerat på Grävlingsbergs friluftsgård. Ev hinner kanske en av klubbmatcherna gå av stapeln. Om så är fallet så blir det naturligtvis massor av resultat och bilder.
- * Om den ena klubbmatchen hinner gå av stapeln innan nästa Friidrottsnytt går i press så kommer vi även att hinna med att rapportera från träningslägret i Nävekvarn v 24.
- * Sedan beror det på våra aktiva om vi kanske får chansen att presentera någon ny klubbrekordsinnehavare eller varför inte ett helt stafettlag.

Allt detta och mycket mer kommer du alltså kunna läsa om i nästa nummer. Men, glöm inte bort att jag gärna tar emot bidrag även från dig!!!

PÅ DE FÖLJANDE 10 SIDORNA
KAN DU TA DEL AV ETI S K
"FYLLIGT BILDREPORTAGE"
FRÅN TÄBY IS PARKSTAFETT
DEN 12 APRIL 1986.

NIQUE HJÄLPER
NÖTEN ATT STÅ UPP-
RÄTT EFTER
HENNES 400 M.

TISSOT
58

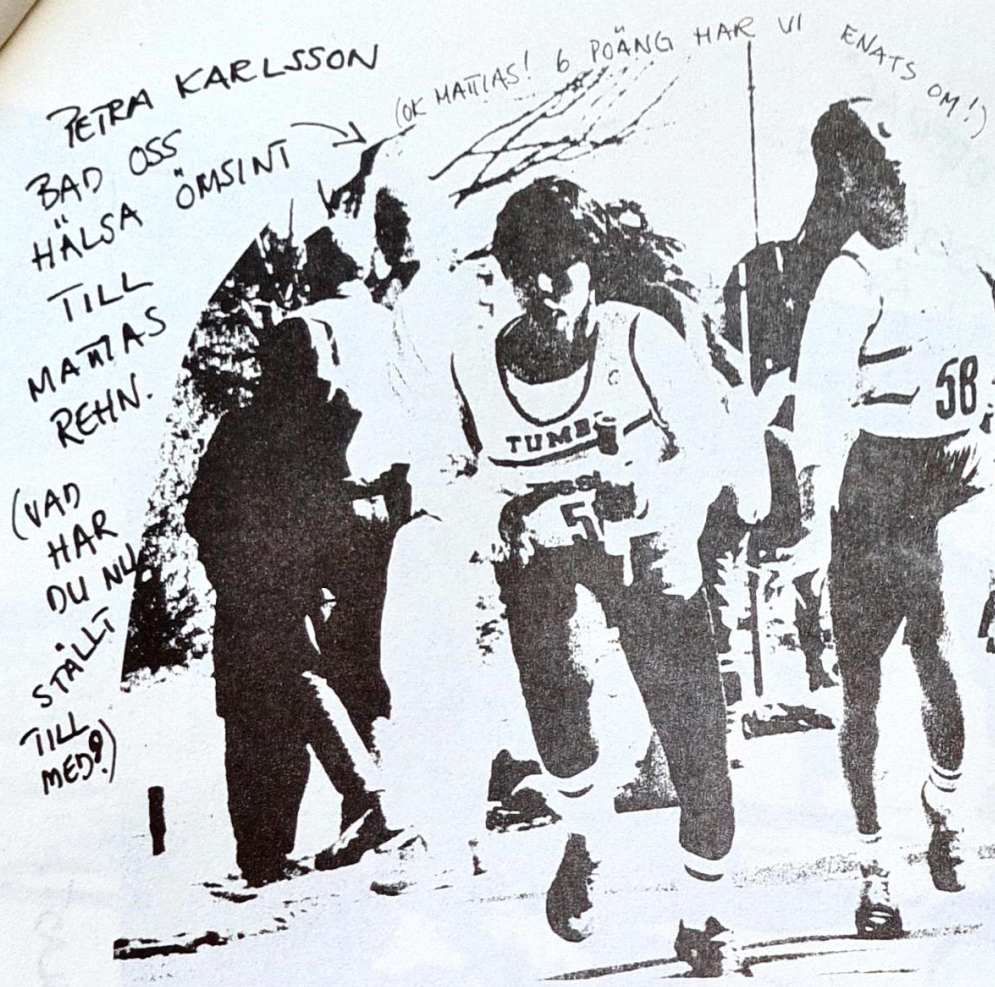

ANNIKA NETTELBLADT DRAR
HÅRT FÖRE TVÅ KON-
KURRENTER PÅ START-
STRÄCKAN I DAM-
KLASSEN.

F.D. FRIDROTTAREN ALMA-BI
LOSSAR STORA HÖGTALVAREN
NÄR...

...NÖTEN
VÄXLAR ÖVER
TILL NITEN
PÅ TREDJE-
STRÄCKAN.

PETRA KARLSSON
BAD OSS
HÄLSA ÖMSINT
TILL
MATIAS
REHN.

(VAD
HAR
DU NU
STÄLLT
TILL
MED?)

(OK MATIAS! 6 POÄNG HAR VI
ENATS OM!)

GIABI FÅR ÅNRIGEN
SLÄPPA PINNEN
EFTER 700
TUFFA METRAR.
ANI TAR ÖVER
OCH DRAR
SOM SYNES PÅ
FÖR FULLT!

MARIE HAR JUST SPURTAT
TILL SITT BRONSPLATSEN.
EFTER EN ENORM
LÖPNING PÅ
SISTA STRÄCKANS
400 M.

ETT STÖLT DAMLAG "POSERAR"
GLAD IN FÖR FOTOGRAFEN.

ANNIKA
NETTEBLADT

NITEN
JOHANSSON

FÖRSTA STRÄCKANS GUBBAR DRAR PÅ FÖR FULLT EFTER

HERRAR LAG I

CA 300 M. JOCKE ÄR MED I KLUNGAN (T.H) MEDAN JÖRGEN TAKTISKT SLÄPPT NÅGRA METER.

ANDRA STRÄCKANS
TOMAS BEZZINA HAR
JUST LÄMNAT ÖVER
TILL BJÖRNE ANTON-
SSON SOM VISAR
BÄSTA "FIGHTINGFACE".

TOM
SLÄPPER
PINNEN TILL
NIQUE EFTER
ATT HA KÄMPAT
SIG IGENOM
SINA 700 M.

LINLUS SÖDERBERG ÖVERVAKAR
VÄXLINGEN

GIOVANNI "JANNE"
RODI FÖRSÄR MOT
MÅLET EFTER EN
VÄL GENOMFÖRD
SISTA STRÄCKA.

LAG I RUSTAR
I VÄLFÖRA TID
EFTER JÄR.

TOM FRANSSON

BJÖRN STEINE
ANTONSSON

JANNE
RODI

NIQUE
HILDEBY

JOCKE
HILDEBY

THOMAS BEZZINA

HERRAR LAG II

LAG II: S JÖRGEN KARLSSON I

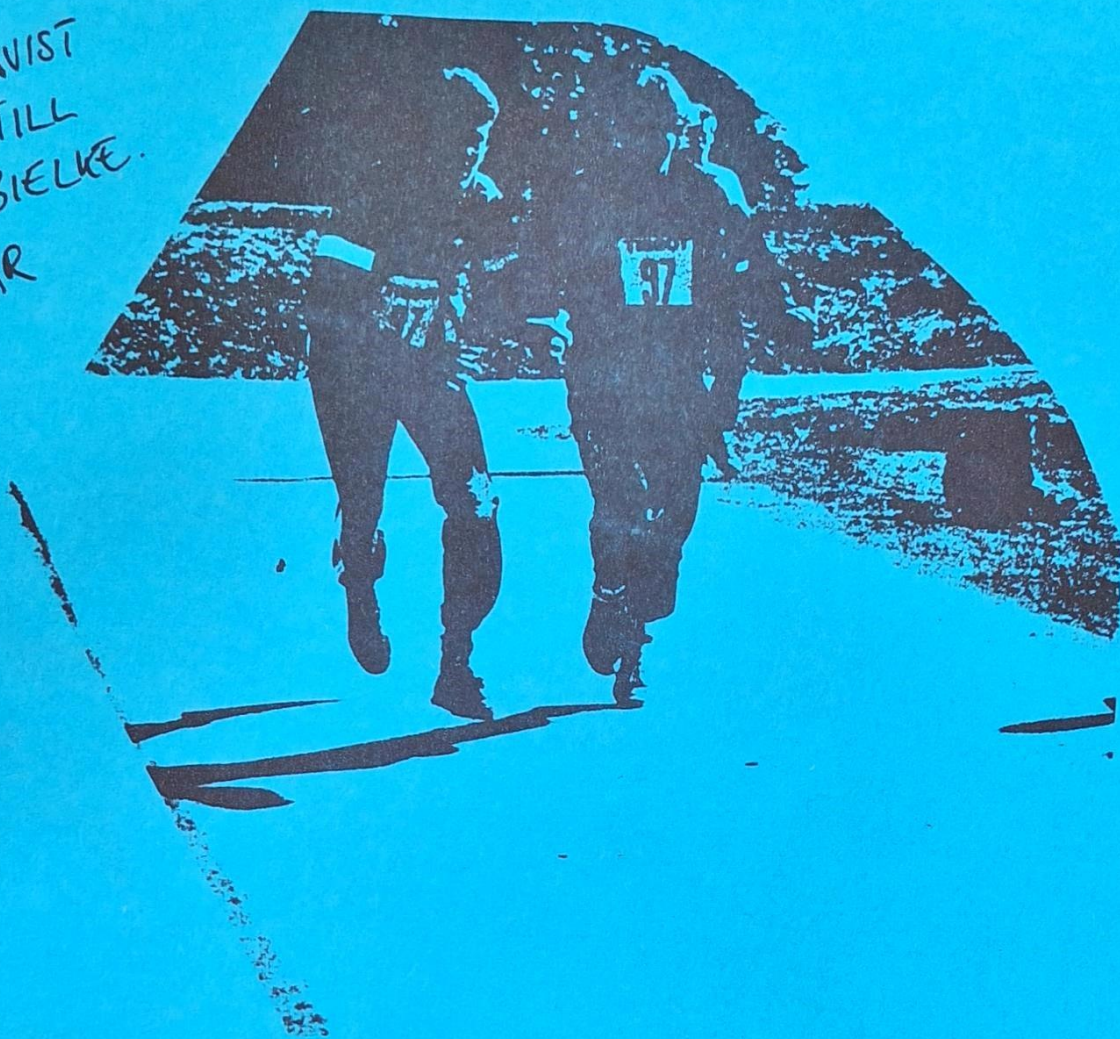

EN STILSTUDIE
UNDER HANS
UTMÄRKTA
FÖRSTASTRÄCKA.

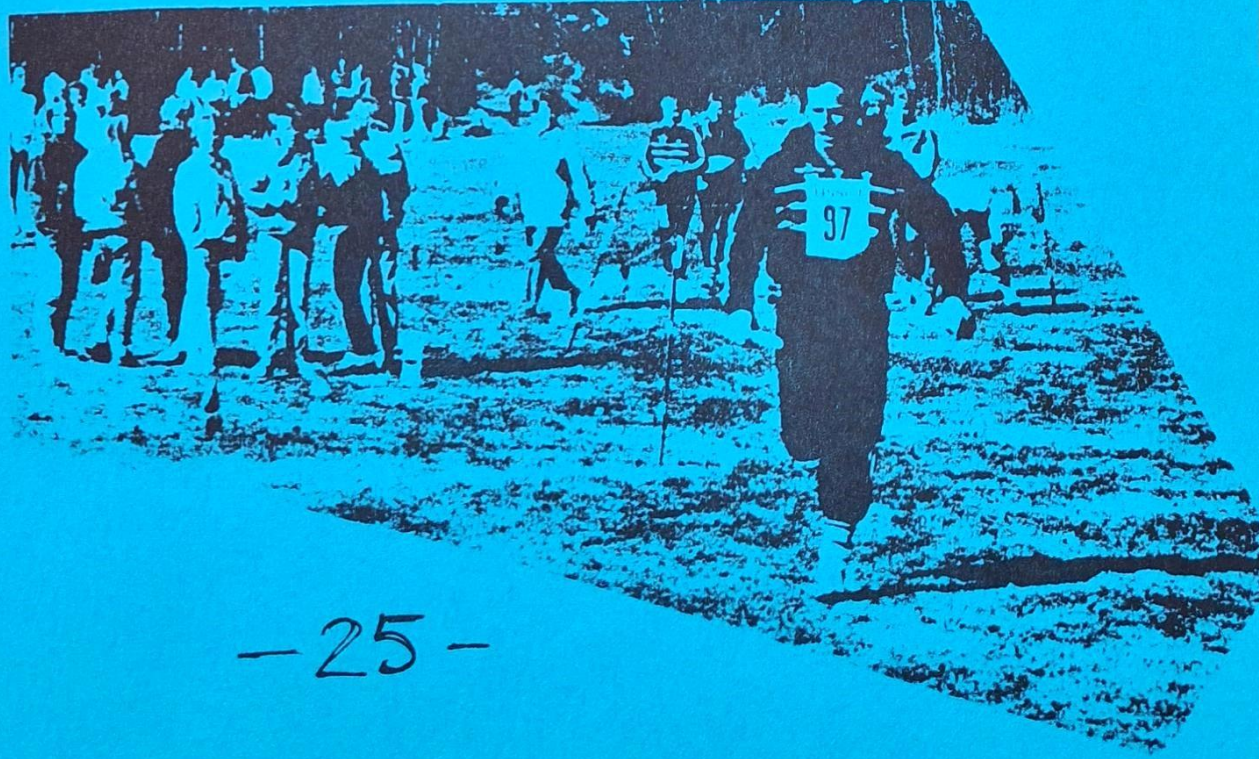
PETER "FLIRTGURKAN" SÖDERBERG
VÄXLAR ÖVER TILL
TOMAS "LÅNGKÅSINGARNÄ"
ERIKSSON.

STAVHOPPARE MOQVIST
VÄXLAR ÖVER TILL
HÖJDHOPPARE BIELKE.
FÖRNAMNEN ÄR
FREDDA OCH
JOHAN.

NYKOMLINGEN CHRISER
FÖR PINNEN I MÅL
VILT PÅHEJAD AV
DAMLÄGET +
JENNY & BARBRO.

HÄR CYKLATS FYR
 ÅR I CYKELGÅRDEN
 I STUGA. (AG II)
 FÖR ATT
 ÅR 1964

